NORAKSTS
Lieta Nr. A42363906
A 1804-07/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007. gada 18.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Kalvāne

piedaloties pieteicējam *O.E.*,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 11.maijā Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.E.* pieteikuma par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 8.marta lēmuma Nr.D57 8-19 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 5.aprīlī saņemts *O.E.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 8.marta lēmuma Nr.D57 8-19 (turpmāk – Lēmums), ar kuru pieteicējs sodīts ar naudas sodu 5 latu apmērā, atcelšanu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 6.aprīļa lēmumu pieteikums ir pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka:

[3.1] 2006.gada 11.janvārī Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes administratīvās uzraudzības nodaļas kārtībniece sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.1.4.20033, par to, ka pieteicējs 2005.gada 10.decembrī viņam piederošajā ½ īpašumā */dzēsta adrese/*, Rīgā, nebija veicis īpašuma piegulošās teritorijas – gājēju ietves attīrīšanu no sniega un ledus, izkaisot smiltis vai šķembu izsijas.

Minētais administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts pamatojoties uz 2005.gada 10.decembrī Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes inspektora sastādīto apskates protokolu, par to, ka pie nama */dzēsta adrese/* nav notīrīts sniegs no gājēju ietves apmēram 50 metru garumā un 1,5 metru platumā.

[3.2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu rajona apakškomisijas 2006.gada 31.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā D57 04 116-7 saskaņā ar Rīgas domes saistošajiem noteikumiem Nr.54 pieteicējam tika piemērots naudas sods 5 latu apmērā.

[3.3] Minēto Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu rajona apakškomisijas 2006.gada 31.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā

D57 04 116-7 pieteicējs apstrīdēja Rīgas domes Administratīvajā komisijā, kura ar Lēmumu atstāja negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu rajona apakškomisijas 2006.gada 31.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā D57 04 116-7.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts turpmākais:

1) Ar Rīgas domes Ziemeļu rajona Administratīvās apakškomisijas 2006.gada 31.janvāra lēmumu Nr. D57 04 l 16-7 tika nolemts saukt pie administratīvās atbildības *O.E.* par Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.54 ,,Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" 2.1.15.apakšpunktu, piemērojot naudas sodu 5 Ls apmērā.

2) Lieta tika izskatīta pieteicēja prombūtnē. Netika saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Izskatot lietu komisija secināja, ka pieteicēja prombūtne nav attaisnota, tādējādi Rīgas domes Ziemeļu rajona Administratīvās apakškomisijas 2006.gada 31.janvāra lēmums Nr. D57 04 l 16-7 atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 248.panta prasībām;

3) Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.54 ,,Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" 2.1.15. punkts nosaka, ka: ,,ziemas periodā -gājēju ietvju, izņemot sabiedriskā transporta pieturvieta, attīrīšana no sniega un ledus, smilšu vai šķembu izsilu kaisīšana, kā arī pagalma celiņu un iebrauktuvju tīrīšana un kaisīšana — katru dienu (arī brīvdienās un sveiku dienās) līdz pīkst.8 un, ja nepieciešams, sniega tīrīšana un smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana visas dienas laikā", taču kā redzams no lietas materiāliem, šīs prasības nelika ievērotas;

4)Kā redzams no lietā pievienotās foto fiksāžas, sniegs uz ietves nav sašķūrēts, bet gan sasnidzis;

5) Lietā nav konstatēti vainu mīkstinoši apstākļi;

6) Pārkāpums atbilst Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.54 2.1.15.apakšpunktam.

[4] Nepiekrītot atbildētāja Lēmuma, pieteicējs to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka naudas sods uzlikts nepamatoti, jo ietve tika tīrīta katru dienu, un tā ir apmēram 1 metru plata, bet nevis 1,5 m plata kā domā Pašvaldības policija.

Pēc tam, kad ietve ir notīrīta, pašvaldības tehnika tīrot ielas braucamo daļu sniegu sastumj uz notīrītās ietves, par ko vairākkārt ir sniegtas sūdzības Pašvaldības policijā, bet vēl līdz šim nav saņemtas atbildes. Ne *R.E.*, ne arī *Ā.K.* nekādi nekustamie īpašumi */dzēsts rajona nosaukums/* nepieder, tālab nav saprotams, kāpēc viņām būtu jātīra ietve, kā tas norādīts Ziemeļu rajona Apakškomisijas lēmumā.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 2.maijā ir saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs pieteikumu neatzīst un paskaidro, ka Rīgas domes saistošo noteikumu Mr.54. 2.1.15. punkts nosaka, ka atbildīgai personai, šajā gadījumā pieteicējam, ja nepieciešams, sniega tīrīšana un smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana jānodrošina visas dienas laikā. Nav pamats apšaubīt

policijas protokolu, no kura izriet, ka namīpašuma Rīgā, */dzēsta adrese/* pieguļošajā ietve 2005.gada 10.decembrī līdz pīkst. 16:00 nav bijusi attīrīta no sniega un ledus, ka arī nokaisīta ar smiltīm vai šķembu izsijām.

Kā redzams no pieteicēja 2006.gada 17.februāra sūdzības par Rīgas domes Administratīvās komisijas Ziemeļu rajona apakškomisijas lēmumiem Nr.D57 041 14-7, D57 041 16-7, D57 041 15-7, ietve tiekot kopta, bet tad, kad pašvaldības tehnika tīrot ielas braucamo daļu, sniegs tiekot sagrūsts uz notīrītajām ietvēm. Par šo faktu netika iesniegti materiāli, kas apliecinātu domstarpības ar pašvaldību, kas atbild par ielu uzkopšanu, tādēļ komisija pieņemot lēmumu pēc būtības vadījās no konstatētā fakta, kas tika norādīts protokolā, kā arī tam pievienotajām foto fiksāžām, kas saskaņā ar LAPK 243.pantu ir uzskatāmi par pierādījumiem.

No Rīgas pašvaldības policijas darbinieku 2005.gada 10.decembrī veiktās foto fiksāžas ir nepārprotami redzams, ka ietve pie namīpašuma Rīgā, */dzēsta adrese/* varētu būt aptuveni 2,5 m plata, tā ir vienmērīgi nosnigusi, nevis, kā norāda prasītājs, uz tās ir sastumts sniegs no ielas braucamās daļas.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs savu pieteikumu uzturēja pamatojoties uz pieteikumā izteiktajiem argumentiem.

Uz tiesas sēdi atbildētāja pārstāvis nebija ieradies. Tiesa konstatē, ka atbildētājs noteiktā kārtībā ir informēts par tiesas sēdes laiku un vietu. Nekādi iesniegumi no atbildētāja par neierašanās apstākļiem nav saņemti.

Uz tiesas sēdi liecinieki *Ģ.B.* un *E.L.* nebija ieradušies. Tiesa konstatē, ka lieciniekiem noteiktā kārtībā paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu. Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 10.maijā saņemts liecinieka *Ģ.B.* iesniegums, kurā paskaidrots, ka liecinieks, sakarā ar darba problēmām uz tiesas sēdi ierasties nevarēs. Liecinieks savā iesniegumā norādījis, ka savas iepriekš sniegtās liecības uztur pilnā apmērā. No liecinieka *E.L.* nekāds iesniegums par neierašanās iemesliem nav saņemts.

Pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka var lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja un liecinieku klātbūtnes.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, konstatē, ka ir iespējams lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja un liecinieku klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties tiesas sēdē pieteicēja sniegtos paskaidrojumus un objektīvi izvērtējot visus lietas apstākļus un iesniegtos pierādījumus to kopsakarā, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[8] Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 8.marta lēmums D57 8-19 ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, jo ar to pieteicējam piemērots administratīvais sods. Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5.pantam administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde piemērojamo normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību (privātpersonas tiesību ievērošanas princips).

[9] LAPK 237.pants nosaka, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu.

Pārbaudot Lēmuma tiesiskumu, tiesa konstatē, ka tas izdots, pārkāpjot LAPK normas, kas nosaka lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās.

LAPK 238.[1]pants nosaka, ka administratīvais protokols jāsastāda diennakts laikā vai jāpieņem lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā vai par atteikšanos uzsākt lietvedību. Tikai izņēmuma gadījumos šādu lēmumu var pieņemt desmit dienu laikā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2005.gada 10.decembrī Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes inspektors sastādīja apskates protokolu, par to, ka pie nama */dzēsta adrese/* nav notīrīts sniegs no gājēju ietves apmēram 50 metru garumā un 1,5 metru platumā.

Tiesa konstatē, ka pie apskates protokola sastādīšanas pieteicējs nav bijis pieaicināts, kaut arī pēc pieteicēja teiktā, ka viņš kā pensionārs parasti ir mājās, jo nestrādā.

[10] Tiesa konstatē, ka administratīvais protokols sastādīts 2006.gada 11.janvārī bez pieteicēja klātbūtnes, tātad pēc viena mēneša.

Atbildētājs lietas materiāliem pievienojis 2005.gada 2.janvāra uzaicinājumu Nr.2-39/RPZR-06-10ap/1422, kurā norādīts, ka Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes lietvedībā ir ierosināta administratīvā lieta Nr.2-39/1422 par to, ka 2005.gada 10.janvārī, plkst.16:00, Rīgā, */dzēsta adrese/*, nav sakopta īpašumam pieguļošā teritorija.

Izvērtējot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs gan uzaicinājuma datumā, gan arī pieteicēja pārkāpuma aprakstošajā daļā ir pieļāvis vairākas neprecizitātes un pārrakstīšanās kļūdas, kā rezultātā nav iespējams izsecināt, uz kāda pārkāpuma izskatīšanu pieteicējam jāierodas.

Turklāt, tiesa konstatē, ka policijas inspektore, kura sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, nav bijusi notikuma vietā 2005.gada 10.decembrī, tādējādi tiesa secina, ka administratīvais protokols sastādīts tikai pamatojoties uz apskates protokolu, turklāt administratīvais protokols neatbilst LAPK 248.panta prasībām, kurš cita starpā nosaka, ka protokolu paraksta persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav arī ievērojis LAPK 260.panta prasības, kas nosaka, ka protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus un par to izdara ierakstu protokolā.

Tiesa atzīst, ka Rīgas domes Administratīvajai komisijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, bija jāievēro LAPK 268.pants, kas citastarp nosaka, ka institūcija (amatpersona), sagatavojot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīšanai, izlemj (..),vai pareizi sastādīts protokols un citi materiāli par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā, ka administratīvie protokoli sastādīti, pieļaujot būtiskus pārkāpumus, tie nevar būt par pamatu administratīvā soda piemērošanai pieteicējam.

[11] Rīgas domes Administratīvā komisija saukusi pie administratīvās atbildības pieteicēju par Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr. 54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi) 2.1.15. apakšpunkta pārkāpšanu.

Šo Noteikumu 2.1.15.punkts cita starpā paredz, ka Rīgas pašvaldības komercsabiedrībām atbilstoši noslēgtajam līgumam, dzīvokļu īpašnieku sabiedrībām, namīpašumu, zemesgabalu u.c. teritoriju īpašniekiem, valdītājiem, pārvaldītājiem - pilnvarniekiem, lietotājiem - nomniekiem savos objektos jānodrošina (..) ziemas periodā:

- gājēju ietvju, izņemot sabiedriskā transporta pieturvietas, attīrīšana no sniega un ledus, smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana, kā arī pagalma celiņu un iebrauktuvju tīrīšana un kaisīšana — katru dienu (arī brīvdienās un svētku dienās) līdz plkst. 8 un, ja nepieciešams, sniega tīrīšana un smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana visas dienas laikā (..).

[12] Pieteicējs noliedz, ka konkrētajā dienā nekustamā īpašuma piegulošā teritorija nebija notīrīta no sniega. Pieteicējs norāda, ka pēc tam, kad ietve tika notīrīta, pašvaldības tehnika, tīrot ielas braucamo daļu, sniegu sastūma uz notīrītās ietves, par ko pieteicējs jau vairākkārt sūdzējies pašvaldības policijā, bet līdz šim nav saņēmis nevienu atbildi. Arī no lietā esošās fotogrāfijas, kuru notikuma vietā ir uzņēmis policijas darbinieks, ir redzams, ka sniegs uz gājēju ietves ir tīrīts un samests kaudzēs gar ietves malām, bet gar ietves malu pie brauktuves ir sašķūrēts sniegts no braucamās daļas. Tiesas ieskatā lietā esošā fotogrāfija, kuru pievienojis atbildētājs, nepierāda, ka sniegs dienas laikā nav ticis tīrīts.

Saskaņā ar LAPK 260. pantu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā un sniegt paskaidrojumus. No minētās tiesību normas jēgas izriet, ka lemjot par tāda administratīva akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta viedokli un argumentus. Tiesības tikt uzklausītam ietver personas tiesības izteikties, kas savukārt nozīmē, ka šie izteikumi (pierādījumi un fakti) tiks izvērtēti un ņemti vērā, pieņemot lēmumu.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs nav noskaidrojis pieteicēja viedokli šajā lietā, turklāt pieņēmis Lēmumu bez pieteicēja klātbūtnes.

[13] Atbildētājs norāda, ka atbilstoši Noteikumiem pieteicējam jānodrošina ietves tīrīšana visas dienas laikā.

Šajā sakarā tiesa uzskata par nepieciešanu atsaukties uz Satversmes tiesas 2004.gada 21.maija spriedumu lietā Nr.2003-23-01 „Par likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 6.punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91., 106. un 107.pantam", kurā satversmes tiesa secinājusi, ka tiesības uz īpašumu piešķir personai ne tikai tiesības izmantot šo īpašumu, bet arī pienākumus. Īpašuma izmantošanai vienlaikus ir jākalpo arī sabiedrības labumam. Īpašumam piegulošās publiskā lietošanā esošās teritorijas uzkopšana uzskatāma nevis par piespiedu darbu, bet gan par pienākumu, ko uzliek īpašums.

Tāpat samērojot sabiedrības ieguvumu un ierobežojumus, kas tiek uzlikti privātpersonai, uzliekot tai par pienākumu rūpēties par savam īpašumam piegulošās publiskā lietošanā esošās teritorijas uzkopšanu, ir secināms, ka sabiedrības ieguvums ir lielāks, nekā privātpersonas tiesisko interešu ierobežojums. Gadījumā, ja pašvaldībai būtu jāuzkopj arī nekustamajam īpašumam piegulošā publiskajā lietošanā esošā teritorija, tad tas ievērojami palielinātu pašvaldības izdevumus, kā rezultātā pašvaldība būtu spiesta palielināt pašvaldībā maksājamo nodokļu apmēru. Šai gadījumā zaudētāji būtu visi pašvaldības teritorijā esošie nekustamo īpašumu īpašnieki, kuriem būtu jāsedz pašvaldības papildus izdevumi.

Satversmes tiesa spriedumā arī atzinusi, ka pašvaldībām, saistošajos noteikumos nosakot publiskā lietošanā esošo teritoriju kopšanas kārtību, jāizvērtē, kā nodrošināt samērīgumu starp personai uzlikto pienākumu un sasniedzamo mērķi - nodrošināt sakoptu pilsētvidi. Līdz ar to katrai pašvaldībai iespēju robežās būtu jāparedz īpaša kārtība attiecībā uz tādām personu grupām kā invalīdi, pensionāri, maznodrošinātas personas, nepilngadīgas personas utt. (skatīt Satversmes tiesas sprieduma 14.punktu).

[14] Tiesas ieskatā ir būtiski ņemt vērā, ka tiesību norma (likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 6.punkts, kas piešķir pašvaldībām tiesības izdot saistošos noteikumus un paredzēt atbildību par sanitārās tīrības uzturēšanu un īpašumam piegulošās publiskā lietošanā esošās teritorijas kopšanu) par atbilstošu Satversmei atzīta, galvenokārt, izvērtējot samērīgumu, ko sabiedrība iegūst ar šādu uzliktu pienākumu nekustamā īpašuma īpašniekiem. Tiesas ieskatā, arī piemērojot sodus par īpašniekiem uzliktā pienākuma nepildīšanu, pašvaldībai jāizvērtē, kā nodrošināt samērīgumu starp personai uzlikto pienākumu un sasniedzamo mērķi - nodrošināt sakoptu pilsētvidi, proti, vai katrā gadījumā to panākt tikai ar īpašnieku sodīšanu. Bez tam piemērojot administratīvo sodu, jāņem vērā administratīvā procesa principi un administratīvā soda mērķis.

[15] No lietas materiāliem arī izriet, ka pieteicējs neizvairās sakopt īpašumam pieguļošo teritoriju un dara to regulāri, taču, kā norādījis pieteicējs,

pašvaldības tehnika, tīrot braucamo daļu, sagrūž sniegu atpakaļ uz notīrītajām gājēju ietvēm. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs vispār nav vērtējis pieteicēja iebildumu, ka sniegu uz ietves uzgrūž pašvaldības sniega tīrāmā tehnika.

Tiesa konstatē, ka Noteikumos Nr.54 nav noteikts īpašnieku pienākums nepārtraukti atrasties īpašumā un tīrīt ietvi vai pieguļošo teritoriju nepārtraukti, kā arī gadījumos, ja pašvaldības tehnika uzgrūž sniegu uz ietves, turklāt tiesas ieskatā šāds pienākums arī būtu nesamērīgs.

Tiesas ieskatā, nesamērīgi ir no nekustamā īpašuma īpašnieka prasīt, lai viņš nepārtraukti atrastos uz vietas un tīrītu īpašumam pieguļošo teritoriju. Arī prasība, lai namīpašnieki algotu sētnieku, kas tīra teritoriju, tiesas ieskatā nebūtu samērīga, jo arī pašvaldības sētnieki visu dienu neatrodas savā uzkopjamā teritorijā. Lai teritorija būtu tīra nepārtraukti, to nepieciešams novērot nepārtraukti, jo arī tūlīt pēc notīrīšanas cita persona var to piesārņot.

Tādējādi tulkojot Noteikumus Nr.54 tikai gramatiski, pastāv iespēja sodīt namīpašniekus nepārtraukti, taču tiesas ieskatā, tāda nav Noteikumu Nr.54 jēga un mērķis.

[16] Turklāt tiesas ieskatā nav saprotams, kāpēc atbildētājs ir piemērojis sodu tikai vienam konkrētā īpašuma līdzīpašniekam, lai gan ir konstatējis, ka īpašumam ir trīs līdzīpašnieki.

Pienākums sakopt namīpašumam pieguļošo teritoriju gulstas uz visiem līdzīpašniekiem vienādās daļās. Līdzīpašnieki savā starpā var vienoties, kurš būs atbildīgs par teritorijas sakopšanu.

[17] Piemērojot administratīvo sodu, atbildētājam jāņem vērā visi lietas apstākļi, proti, jāpilda LAPK 237.pants, kurā noteikti lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās - savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Piemērojot sodu jāņem vērā LAPK 22. pantā noteiktais administratīvā soda mērķis - administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Nekustamā īpašuma īpašnieka vispārīgais pienākums ir rūpēties par nekustamo īpašumu un tam piegulošo teritoriju. Taču vienlaicīgi tiesa atzīst arī privātpersonas interešu aizsardzību un iestādes pienākumu, lemjot par soda noteikšanu, veikt visu lietas apstākļu noskaidrošanu un saprātīgi piemērot tiesību normas konkrētā situācijā.

Atbilstoši samērīguma principam valsts noteiktiem līdzekļiem, kas tiek piemēroti likuma pārkāpšanas gadījumos, jābūt proporcionāliem (adekvātiem), tiem jāatbilst leģitīmiem un vispārīgi svarīgiem mērķiem, tie nedrīkst ierobežot

personu vairāk, nekā pieļauj saprātīga nepieciešamība vajadzīgo mērķu sasniegšanai.

[18] Ievērojot augstāk minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs izdodot personai nelabvēlīgu administratīvu aktu, nav ievērojis administratīvā procesa principus un pārkāpis LAPK normas, kas nosaka lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās.

Atbildētājs nav ievērojis to, ka, piemērojot administratīvo atbildību, izvēlētiem līdzekļiem jābūt piemērotiem un pielietotiem īstajā vietā un tie nevar būt vairāk ierobežojoši, nekā tas ir nepieciešams likumīga mērķa sasniegšanai. Turklāt tiesa atzīst, ka atbildētājs konkrētajā gadījumā ir pārkāpis arī samērīguma principu un tiesību normas saprātīgas piemērošanas principu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteikums apmierināms, bet Lēmums ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, 253.panta pirmo daļu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

O.E. pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 8.marta lēmuma Nr.D57 8-19 atcelšanu atzīt par pamatotu un apmierināt.

Atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 8.marta lēmuma Nr.D57 8-19 ar tā pieņemšanas dienu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2007.gada 18.maijā.

Tiesnese (paraksts) I.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I.Kalvāne

Rīgā, 2007.gada 18.maijā.